

Працюємо на Перемогу!

Перспектива

Працюємо для людей
Працюємо для України

Засновано в 1991 році

№29 (1605) 22 липня 2022 р.

• Тижнева газета •

Генеральний директор ХАЕС Андрій Козюра: «Весь колектив відпрацював як єдиний організм, як єдине ціле»

Минулого тижня журналісти ВРГІЗМІ Хмельницької АЕС зустрілися із генеральним директором ХАЕС Андрієм Козюрою. Темою розмови стало підключення до об'єднаної енергомережі України після ремонтної кампанії другого мільйонника атомної електростанції.

— Андрію Ростиславовичу, навколо ситуації, яка склалася у березні цього року на другому енергоблоці Хмельницької АЕС, виникло чимало інсинуацій. Що відбулося в той час насправді і чому доводиться деяку інформацію тримати в таємниці?

— В кінці березня, а саме 30 числа, ми проводили штатні пускові операції задля того, аби підключити другий енергоблок у мережу. На останньому етапі (а це вже третій етап випробувань системи регулювання) сталася експлуатаційна подія, яка унеможливила продовження робіт із синхронізації енергоблока до мережі. Відповідно, враховуючи нормативні документи та регламентні вимоги, ми розпочали процедуру із з'ясування причин того, що сталося з турбоагрегатом. Комісія за участі представників дирекції компанії НАЕК «Енергоатом», Енергонагляду, працівників СБУ з'ясувала причини виникнення експлуатаційної події. Було виявлено пошкодження лопаткового вузла 5 ступеня ротора високого тиску. Це виключило можливість продовження роботи щодо виведення другого енергоблока із планового ремонту і підключення до мережі. Комісійно, відповідно з галузевими процедурами, ми провели розслідування даної події. Складено відповідні звіти та акти. Аби визначити причини, що призвели до даної експлуатаційної події, були залучені науковці і «вузькі» фахівці підприємств, які спеціалізуються на виробництві подібного обладнання в Україні. Комісія встановила, що причиною виходу з ладу п'ятого ступеня ротора високого тиску є конструктивні недоліки, які були допущені заводом-виробником під час виготовлення даного механізму. Він відпрацював на обладнанні другого мільйонника трохи менше 20-ти років, відповідно, з часом регресійні процеси призвели до того, що сталося.

Відтак, слід володіти актуальною та професійною інформацією, а не свідченнями незрозумілих експертів у соціальних мережах. Адже одразу через тиждень після даної події в інтернет-просторі деякі посадові особи, громадські діячі почали розповсюджувати інформацію, яка абсолютно не відповідає дійсності та дискредитує енергетичну галузь, а в умовах воєнного стану не можна цього робити, це, фактично, підриває цілісність нашого енергетичного комплексу.

— Минуло 72 години (на час бесіди — ред.) з моменту синхронізації другого енергоблока ХАЕС з об'єднаною енергосистемою України, наразі блок працює стабільно?

— Так, ми синхронізували другий енергоблок з об'єднаною енергосистемою України. Щодо зазначеного часу, то це свідчить про те, що блок відпрацював експлуатаційний регламентний термін з точки зору підтвердження якості виконання ремонтних робіт. Ми несемо добуве навантаження у відповідності з графіком, блок працює стабільно. Це велике досягнення нашого колективу — в та-

ких умовах відновити працездатність мільйонника.

— Андрію Ростиславовичу, деталізуйте, в чому полягали складнощі з ремонтом другого енергоблока ХАЕС?

— Насправді, основні складнощі заключалися у тому, що відсутність резерву роторів високого тиску не давала нам можливість швидко відновити працездатність турбоагрегата. Необхідно було прийняти рішення, які б забезпечили відновлення працездатності енергоблока. Ми проаналізували особливості роботи енергетичної галузі в умовах воєнного стану і прийняли рішення, що ремонтні роботи мають проводитись тільки в межах Хмельницької АЕС. Адже перевезення ротора на інші виробничі майданчики могло бути під загрозою, в країні — війна, активні ракетні обстріли — це реальні ризики для атомних електростанцій та їх обладнання. Зважимо, що в

Україні підприємства, які можуть виконати подібні роботи, знаходяться на території, поблизу якої ведуться активні бойові дії. Тому було прийнято рішення, що найбезпечніше і найшвидше — здійснити ремонт у себе на промисловому майданчику, у машзалі другого енергоблока ХАЕС. На специфічні роботи, на які немає необхідної кваліфікації персоналу, а також матеріально-технічної бази, ми залучили вітчизняні підприємні організації.

Щоденно організували проведення нарад штабу з ремонту: там формувалися стратегічні завдання, які виконувалися персоналом ХАЕС (великий обсяг робіт було проведено ремонтним персоналом атомної електростанції безпосередньо на корпусах циліндрів високого тиску). Ремонт ротора, який зазнав найбільшого пошкодження, займалися фахівці спеціалізованих організацій, зокрема «Харківенергоремонт», технічне супроводження здійснював «Турбоенергосервіс», великий внесок в успіх даної справи зробили фахівці «Українських енергетичних машин». Також був залучений персонал «Ременерго», який проводив роботи на майданчику ХАЕС: ми привезли балансувальний верстат, розмістили його в машзалі, аби здійснити індивідуальне підбалансування ротора високого тиску вже після закінчення ремонтних робіт. Це дало можливість отримати гарні параметри і відсутність необхідності підбалансувати увесь валопровід під час проведення пусконаладжувальних робіт.

— Ви говорите, що для українських атомників нинішні ремонтні роботи на ХАЕС-2 були унікальними. Які висновки

вже вдалося зробити, і чи стане в нагоді цей досвід у майбутньому для Хмельницької АЕС та інших атомних електростанцій?

— Мені б хотілося, щоб ми такий досвід більше не використовували, хоча він, насправді, колосальний з точки зору інженерії, а також підвищення кваліфікації персоналу. Але усунення таких недоліків, з якими стикнулася ХАЕС, — це дуже важка і не проста робота, яку не хотілось би бажати іншим АЕС. Однак вона дійсно унікальна, тому що в умовах атомних електростанцій подібні заходи саме з ремонту роторів високого тиску не проводились. Нестандартним став і підхід до проведення цього ремонту: робота була організована безпосередньо на майданчику електростанції, адже він нині є найбезпечнішим місцем, яке б можна було обрати. Звичайно, були пропозиції та розглядалися варіанти що-

потужність турбоагрегата в цілому. Для цього ми використовували 3D-виміри, і це було вперше не тільки у нас, а й в атомній галузі України в цілому.

До виконання цих робіт залучили харківський інженерно-технічний центр «КОРО», спеціалісти якого приїхали зі своїм обладнанням. Фактично, ми отримали 3D-модель ротора, а також діафрагм, які необхідно буде в майбутньому замовити. Крім того, були проведені деякі метрологічні виміри. Насправді, коли персонал Хмельницької АЕС бачить такі новітні технологічні підходи, у нього з'являється бажання мати подібне обладнання, для того, щоб використовувати надалі. Крім того, ми використовували специфічне ремонтне обладнання, для того, щоб провести розлопачування і облопачування третього, четвертого ступенів. Балансування на промайданчику ХАЕС роторів подібного типу не проводилось індивідуально, тобто це також для нашого майданчика ноу-хау.

Для того, щоб забезпечити ремонтні потреби необхідними матеріалами (а це виготовлення відповідних елементів за допомогою верстатного парку, який у нас є), ми також використовували те обладнання, яке нещодавно купили. Ми оновили наш виробничий парк, зокрема, верстатами ЧПУ, верстатами для різки металу на основі лазерних технологій, тобто ці всі напрацювання ми також використовували. Для персоналу Хмельницької АЕС це цінний та унікальний досвід. Звичайно, хочу відмітити злагоду і хорошу роботу енергосистемного підрозділу, інших служб, які були залучені для того, щоб правильно і коректно провести розслідування, бо це надзвичайно важливо. Колектив відпрацював «на дванадцять» за 12-бальною шкалою.

— Колектив нашого енергопідприємства вкотре довів, що може виконувати складні завдання. Скажіть, будь ласка, на вашу думку, що чекає Хмельницьку АЕС у майбутньому через призму планів НАЕК «Енергоатом»?

Продовження на стор. 2

Більше 80 мільйонів гривень власних коштів від початку повномасштабної війни спрямували працівники ВП ХАЕС на спеціальний рахунок Національного Банку України, який відкрито для потреб Збройних Сил України, Національної гвардії, Національної поліції, Державної прикордонної служби... Ці кошти ми віддаємо Державі, бо лише вона зараз точно знає, куди їх потрібно спрямувати у першу чергу! Вдячні усім! Це наша спільна справа! Переможемо разом! Слава Україні!

ПРАЦІВНИКИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС
ВІД ПОЧАТКУ ВІЙНИ ПЕРЕРАХУВАЛИ
ВЛАСНІ КОШТИ У СУМІ

80 263 681,21 ГРН.

НА ПІДТРИМКУ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ!

У ЛЮТОМУ - 8 473 848,46 ГРН
У БЕРЕЗНІ - 34 487 006,46 ГРН
У КВІТНІ - 16 607 652,75 ГРН
У ТРАВНІ - 8 655 810,22 ГРН
У ЧЕРВНІ - 8 325 413,32 ГРН
У ЛИПНІ - 3 713 950,00 ГРН

ЗБІР КОШТІВ ПРОДОВЖУЄМО!
СЛАВА УКРАЇНІ!!!
ГЕРОЯМ СЛАВА!!!

В ЄДНОСТІ — НАША СИЛА!

Генеральний директор ХАЕС Андрій Козюра: «Весь колектив відпрацював як єдиний організм, як єдине ціле»

Початок на стор. 1

– Найголовніше завдання нашого колективу – це безпечна експлуатація генеруючих потужностей, а також виробництво електроенергії для потреб України. Ми над цим працюємо щоденно, кожен працівник ХАЕС забезпечує своєю працею досягнення цієї мети. Після перемоги (а вона буде найближчим часом, я вірю і знаю, що буде!), перспективи для галузі – просто колосальні. Потреби в енергоносіях, які з'являться в Україні, а також і в Європейському Союзі, будуть такі, що вимагатимуть введення нових енергетичних потужностей, а також підвищення потужності на діючих енергоблоках. Тому завдання усім зрозумілі, і НАЕК «Енергоатом» планує найближчим часом будівництво нових генеруючих потужностей. Два енергоблоки з дев'яти, які прийняті відповідними угодами між національною енергокомпанією та Westinghouse Electric, мають бути збудовані у нас на майданчику. ХАЕС буде пілотною в частині введення нових сучасних блоків типу AP1000. Ми готуємося в плані інженерної підготовки персоналу для роботи з фахівцями зі США.

Тому, насправді, перспективи надзвичайно великі.

Зараз колектив Хмельницької атомної електростанції спільно із НАЕК «Енергоатом» активно працює в частині введення нових ліній електропередач, а саме лінії ХАЕС-Жешув (Польща). Уже розпочаті передпроектні роботи. Це найближча перспектива, і ми повинні в короткий час реалізувати даний проект для того, щоб мати додатковий шлях для передачі електроенергії, яка виробляється в ОЕС України в континентальну систему Європи. Це додатково підсилення міждержавних зв'язків і підсилення взагалі надійності загальноєвропейської енергосистеми спільно із нашою країною.

– Сьогодні ми говоримо про атомну енергетику як про екологічно чисту технологію, безпечні для людини та довкілля. На вашу думку, чи збільшиться частка атомної генерації у загальному енергетичному балансі України та Європи? Якщо так, то як реагуватимуть інші галузі економіки на розвиток атомної енергетики?

– Безумовно, розвиток атомної енергетики, як високотехнологічної, що вклю-

чає у себе всі галузі науки і техніки, – це розвиток загальний, особливо для тих держав, у яких безпосередньо будуються енергоблоки за технологією вироблення електроенергії або теплової енергії шляхом використання ядерного палива. Тому – це розвиток науково-технічної бази, це розвиток інженерії, розвиток промисловості. Насправді, це така синергія, яка надзвичайно потужно розвиває економіку будь-якої країни. Враховуючи те, що у нас є колосальний досвід експлуатації атомних енергоблоків, їх будівництва, необхідно підтримувати те, що ми маємо, розвивати. В Україні – величезні перспективи. Це стосується і будь-якої іншої країни. Ми маємо розуміти, що усі розвинуті країни зараз ставлять в пріоритеті розвитку атомну енергетику. А ми у цьому процесі маємо бути лідерами.

– Чи змінилась ваша особистість погляди на життя? Що зараз вважаєте важливим для себе особисто і для підприємства, яке очолюєте?

– Звичайно, ніхто не вірив, що 24 лютого так вплине на ситуацію у нашій державі. У кожного з нас час розділився на «до» і «після», хоча усі розуміємо, що війна триває із 2014 року. Надзвичайно

важливою є довіра один до одного, робота на один результат, державницька позиція і підтримка взагалі. Бачимо, що суспільство починає потроху заспокоюватись, проте з'являються певні громадські діячі, які розхитують ситуацію. А це послаблює позицію нашої держави як єдиного цілого. Ми ж, навпаки, маємо нині гуртуватися і працювати на перемогу. Працівники атомної енергетики, зокрема і ХАЕС, гідно виконують завдання на енергетичному фронті, тому що він важливий для забезпечення ресурсу в боротьбі із рашистськими загарбниками.

І раніше, і зараз для мене важливими є людські якості порядності та відповідальності, того, як людина тримає дане слово, відповідає за свої вчинки, як вона вміє працювати в команді. Тому зараз, у цей складний час, це стає ще більш актуальним. Необхідно керівникам, лідерам показувати приклад допомоги ЗСУ. Адже надихаємо інших на добрі справи ми власним прикладом. Маємо бути єдиною міцною українською родиною, адже так будемо протистояти геноциду і терору. Наша сила – в єдності.

Тетяна Степанюк, Віктор Гусаров
Фото Олени Весселової

«Дякую Богу, дякую вам, що ви є в моєму житті!»

Останній день у колективі хмельницьких атомників відпрацювала Марія Романівна Лебедева. Екс-головний бухгалтер Хмельницької АЕС висловила вдячність колегам за багаторічну співпрацю:

«Шановні колеги! Я звільняюся й іду на заслужений відпочинок.

Від усієї душі хочу подякувати вам за багаторічну плідну співпрацю, за довіру і підтримку, за розуміння і доброзичливе ставлення до мене.

Щиро зичу вам, мої дорогі, мирного неба, міцного здоров'я, добра, достатку і Божих благословінь! Бажаю ніколи не втрачати впевненості в собі і завжди досягати всього того, про що мріє ваше серце.

Дякую Богу, дякую Вам, що Ви є в моєму житті!»

Марія Романівна 33 роки очолювала колектив бухгалтерії. Вона присвятила себе бухгалтерії, як мистецтву, а не ремеслу.

За «високий рівень податкової культури, сумлінне виконання податкових зобов'язань» Марію Романівну Лебедеву

відзначено Почесною грамотою Державної податкової адміністрації у Хмельницькій області. Мінпаливенерго нагородило її Грамотою «за високий професіоналізм і сумлінну працю у енергетичній галузі». Вона удостоєна знака «Почесний працівник атомної енергетики» та відзнаки «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України».

АНГЛІЙСЬКА – МОВА СПІЛКУВАННЯ

На Хмельницькій АЕС розпочали підготовку фахівців для співпраці з компанією Westinghouse у рамках будівництва пілотно енергоблоку AP1000. Одним із беззаперечних аспектів успішної співпраці є знання англійської мови.

З цією метою на базі навчально-тренувального центру розроблено та запроваджено курси вивчення англійської мови. Активна співпраця з Паризьким центром Всесвітньої асоціації організацій, що експлуатують АЕС (ВАО АЕС-ПЦ), стала ще однією підставою для розробки курсу іноземної мови для фахівців ХАЕС.

Курс охоплює різні мовні аспекти, зокрема, атомники вивчатимуть лексику та термінологію, пов'язану з виробничими аспектами та технологічними процесами. Важливу увагу приділятимуть сприйняттю інформації на слух та читання. Пригадають під час курсу й основи граматики. Проте основний акцент інтерактивного курсу полягатиме у розмовній практиці, зазначила інструкторка на-

вчально-тренувального центру Лариса Гринюк.

Комплексний курс унікальний, вирізняється поглибленим вивченням тем, необхідних атомникам, які безпосередньо займатимуться впровадженням технології компанії Westinghouse на майданчику Хмельницької АЕС та співпрацюватимуть з іноземними експертами ВАО АЕС.

Перші групи персоналу ХАЕС розпочали навчання, яке триватиме упродовж десяти місяців. Декілька разів на тиждень заняття проводяться для керівників вищої та середньої ланки управління, а також для перспективних молодих фахівців. По закінченню курсу фахівці пройдуть тестування, яке виявить їх рівень володіння іноземною мовою.

Вивчення мови – процес безперервний, отож, надалі працівники ХАЕС зможуть самостійно удосконалювати свої знання, спілкуючись з іноземними колегами.

Юлія Тараторкіна

НЕСТАНДАРТНЕ МИСЛЕННЯ В РАМКАХ СТАНДАРТІВ

Масштабне сучасне підприємство, яким є Хмельницька АЕС, неможливо уявити без такої функціональної одиниці, як конструкторсько-технологічний відділ, адже фахівці підрозділу причетні до модернізаційних оновлень, що їх зазнає виробництво, до змін у багатьох напрямках роботи. Без участі фахівців КТВ важко уявити стабільну роботу обладнання ХАЕС, проведення ремонтних кампаній, ліквідацію технологічних огріхів на агрегатах та пристроях.

За словами начальника конструкторсько-технологічного відділу Володимира Веми, його колеги причетні до розробки ремонтної документації, важливої для здійснення ремонтних операцій у реакторному та турбінному відділеннях. Зокрема, фахівцями відділу виконана розробка керівництва з капітального ремонту клапанів регулюючих; розроблена технологічна інструкція із розбирання та ремонту імпульсних клапанів. Для реакторного відділення також розроблені технологічні інструкції на зварювання елементів трубопроводів у процесі встановлення арматури на лініях продування парогенератора.

Спеціалісти конструкторсько-технологічного відділу залучені до процесу оперативного термінового усунення дефектів.

Конструкторсько-технологічний відділ на Хмельницькій АЕС був заснований

17 грудня 1984 року. Його очолювали Віктор Цурик, Леонтій Подковенко, Сергій Постніков, а з 2017 року ідейним натхненником став Володимир Вема, який розпочав трудовий шлях в КТВ одним із перших.

Незмінними впродовж усього часу залишаються функції, покладені на колектив конструкторсько-технологічного відділу – розроблення проектної, конструкторсько-технологічної документації, над чим працює дві групи з ідентичною назвою – конструкторська і технологічна. За структурою відділ складається з двох груп – конструкторської та технологічної. Їх діяльність регламентована низкою функцій, серед яких пріоритетні – роз-

робка проектної, конструкторської та технологічної документації. Справлятися з поставленими завданнями стало значно простіше завдяки комп'ютерним технологіям.

– Використання комп'ютерних технологій дало хороший результат, – запевняє В.Я.Вема. – Підвищилася продуктивність і якість праці, фахівцям легше стало знаходити необхідну інформацію у доволі об'ємній базі нормативних документів, вимог, яких зобов'язані дотримуватися при виконанні своєї роботи.

Серед основних завдань конструкторської групи відділу – розроблення проектної документації на виготовлення нестандартного оснащення, ремонт при-

міщень, будівель і споруд, підключення устаткування до електромережі та інші види робіт. Технологічна група займається розробленням технологічної документації на ремонт обладнання та трубопроводів.

Володимир Вема задоволений роботою персоналу конструкторсько-технологічного відділу. За його словами, підрозділ складається з фахівців, які мають великий практичний досвід з розробки різних конструкторських рішень, ремонтної документації та іншої важливої технічної документації, які допомагають у проведенні реконструкції та модернізації обладнання, підвищенні рівня безпеки діючих енергоблоків.

На сьогоднішній день в архіві відділу зберігається понад двадцять дві тисячі примірників конструкторської, технологічної та ремонтної документації. Тут, як мовиться, зосереджена вся історія підрозділу, починаючи з дня заснування.

На даний час колектив підрозділу поповнився новими дипломованими фахівцями, які володіють відповідними професійними знаннями та сучасними технологіями проектування та виконання проектів в сучасних комп'ютерних програмах.

Віктор Павлов
Фото Євгена Цибульського

ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН МІСТА. ВОЗДАМО ПО ЧЕСТІ

22 липня першому директору Хмельницької АЕС Олексію Івановичу Троценку виповнилося 69 років.

Таке враження, що він нібито десь «загубився» у щоденних своїх турботах, але невдовзі з'явиться «на людях», щоб зустрітися, поговорити про справи буденні та прийдешні, згадати минуле...

До приїзду на будівництво Хмельницької АЕС Олексій Іванович працював заступником генерального директора Запорізької АЕС. 14 листопада 1977 року стало його першим робочим днем у якості директора Хмельницької АЕС, що будувалась. Не кожному місту випадає знати свого засновника, хоча, як правило, його ім'я залишається в історії переказом, символом або ж легендою. В Нетішині його знали як батька з конкретною біографією та ім'ям. Він ступив на цю землю не лише як директор, а і як першопроходець, будівничий і творець.

Поранило його під час бою за місто Щецін, — вже на берлінському напрямку в останні дні війни. Тому великий День Перемоги боєць Троценко зустрів у дивізійному лазареті. Після одужання знову став до строю. Тягнув солдатську лямку уже сержантом аж до листопада 1952 року на території Польщі.

Долати всілякі негаразди й труднощі допомагав армійський гарт, а ще величезний потяг до знань. Після закінчення Львівського політехнічного інституту, став Олексій Іванович машиністом Придніпровської ГРЕС, чи не найбільшої в тогочасній Європі.

Від машиніста енергоблока до начальника турбінного цеху — такий послужний список О. І. Троценка. До військових нагород додалася медаль «За трудову доблесть» і орден «Знак Почета».

Олексій Іванович знову пішов вчитися, тепер вже фаховий рівень, здобував на енергетичному факультеті Московського інженерно-економічного інституту. З 1974 року він взявся за найважливішу справу свого життя.

Нелегко було першопрохідникам: ліси, болота, піски, торфовища, бездоріжжя. Але люди не відступали. Важко було уявити, що пройде не так вже багато часу і з'являться перші гуртожитки, перша школа, перший дитячий садок, перший магазин, перший житловий будинок... Перший житель, що народиться вже в новому Нетішині. Рік за роком буде зростати місто, у якого ще не було імені, але був ясний, до деталей розроблений план його забудови.

Як пригадавав Олексій Іванович: «Коллектив Дирекції до початку будівництва був малочисельним, всього 19 чоловік. Після ознайомлення з обстановкою протягом декількох днів потрібно було вирішити цілий ряд невідкладних питань, починаючи з фінансування та аналізу проекту і закінчуючи сприянням створенню Управління будівництва станції. Увесь «штаб» містився в трьох вагончиках у районі старого млина, а сама Дирекція — в маленькій хатині в м. Славута».

Головне завдання на той час сформулювалося так — пуск атомної! Тому, будь-яке відхилення від визначених планів та першочергових завдань, а також термінів їх виконання суворо контролювалось партійними, профспілковими та комсомольськими органами. Високе начальство, яке навідувалось на будову, завжди допікало і з презирливим та зверхнім тоном вказувало і наголошувало: «Бачте, блока ще не видно з котловану, а Троценко державні кошти «всадив» у Будинок культури. І стадіон, йому конче потрібен, ніби там має грати столична команда. Гуртожитки один за одним закладає, бо йому так мило на

новосілля до молоді ходити... А де вісімдесят дерев'яних бараків? Де будівельникам жити зараз, сьогодні? На Півній Горі? Він нас тут переконує, що, мовляв, не війна ж тепер, щоб в халупи людей загнати, ще й закликає нас отямитися, теревенячи, що коли поставити ті хижі, — слово ж таке знайшов, — то з них не виліземо й через п'ятдесят років. Пророк! Хіба це не замах на лінію партії та уряду? І при такій бездарності він насмілюється просити на житло ще й для вчителів, медиків, працівників відділу робітничого постачання, тобто ще 32 мільйони карбованців. Будімо у проекті вони не передбачені і це є помилкою. Нечуване зухвальство!»

Лише одиниці знають, що його у прямому сенсі ставили «до стінки» за самоуправство, що партійні вислови позначились на здоров'ї.

Стійко витримував усі напади, стукав в усі владні кабінети, в тому числі московські, ріжучи в очі правду-матінку його господарям. Таку вже натуру мав — доводити свою правоту ділом, чого б це йому не коштувало. Бо не звик відступати, потурати вказівкам, які суперечать реаліям, а зрештою і життєвим принципам, сформованим у родині та загартованим на війні і відбудові країни від руйнації. Так виходило, що на чергову догану директор рапортував здачею нового соціального об'єкта в Нетішині. Це був найпереконливіший аргумент на користь своєї непохитної позиції. За таку наполегливість у досягненні поставленої мети заслужив Олексій Іванович шану і повагу нетішинців, котрі з роками по-праву нарекли невгамовного будівничого батьком нашого міста.

До пуску першого енергоблока було споруджено: Палац культури «Енергетик», музичну школу, кінотеатр «Юність», гуртожитки, магазини, дитячі садки, дві загальноосвітні школи, автовокзал, басейн, поліклініку, готель «Горинь», тільки протягом одного року було заселено 960 квартир...

Тим не менше, від свого директор не відступився. У листі до міністра енергетики та електрифікації СРСР А.Майорця він обґрунтував свою позицію чітко та однозначно: стан справ, не дивлячись на зовнішні показники, загрозливий, озокамілювання неприпустиме... Відтак, напередодні пуску першого енергоблока директором було призначено іншого.

— Перебираючи у пам'яті минуле, не слід до тих днів підходити з позиції сьогочасних мірок, — пояснював свого часу Олексій Іванович, — проблеми вирішувати важ-

ко, це фікт. Те, що було зроблене на початку 80-х минулого століття, давало багато надій та сподівань. Коли почали монтувати шахту реактора, з очевидністю почали вимальовуватися наші плани щодо конкретних термінів закінчення будівництва першого енергоблока. В цей час були організовані турбінний, автотранспортний цехи, цех теплової автоматики та вимірювань, згодом — реакторний, цех централізованого ремонту, інші підрозділи. Паралельно розпочалися роботи на сусідньому другому блоці. Таке поєднання вражало своєю масштабністю. І коли повновладними господарями об'єктів і приміщень ставав експлуатаційний персонал, то у блок разом з ними заходив і дух пускового бажання. Це був час адаптації випускників інститутів, які починали з того, що зубрили «географію» АЕС. Хто її не знав, міг надовго заблукати в переходах та коридорах поверхів та навіпверхів. Нагода для вільного вивчення приміщень енергоблока існує тільки впродовж невеликого проміжку часу до пуску, після чого це стає майже неможливим, а в окремих місцях вже не побуваєш ніколи. Їм належало здобути основні знання з технології в цілому, адже йшлося про здатність гарантувати безпеку та надійну експлуатацію енергоблока.

Не провина Олексія Івановича, що свого часу, був введений мораторій на добудову атомних блоків. Для нього це, осколок міни, який колись він «отримав» на самому бруствері. Майже до кінця другого тисячоліття працював Олексій Іванович спочатку заступником генерального директора з кадрів та соціальних питань, а згодом очолив відділ підсобного господарства ХАЕС.

Саме під його керівництвом організовувались, будувались рибне та тепличне господарства. Олексію Івановичу коштувало чималих фізичних і моральних зусиль, щоб підняти і поставити на ноги занедбаний колгосп у Цвітосі. І він свого часу з цим питанням успішно справився. Адже ніколи не стояв осторонь труднощів, завжди йшов на їх подолання, а іноді випереджав їх. Його не зіпсували високі посади. Про його організаторські здібності атомники розповідають неймовірні історії...

Він залишив за собою помітний слід. Дивно, що перейменовуючи нині вулиці міста, депутати забувають про яскраве ім'я Людини з великої літери — Олексія Івановича Троценка. Він заслужив на шану і повагу у громаді.

Віктор Войковський

Хмельницька АЕС передала рятувальникам захисну форму покращеного зразка

Хмельницька АЕС закупила для рятувальників 3 Державного пожежного рятувального загону Головного управління Державної служби з надзвичайних ситуацій України в Хмельницькій області дев'яносто комплектів спецодежды покращеного зразка.

Рятувальники в числі перших приходять на допомогу в ліквідації надзвичайних ситуацій. У період воєнного стану в країні їх допомога особливо відчутна. Забезпечення формою покращеного зразка сприятиме збереженню найціннішого — життя.

Генеральний директор Хмельницької АЕС Андрій Козюра зазначив, що викону-

вати якісно і безпечно роботу, якщо немає надійного захисту від небезпечних факторів, проблематично. Саме тому, серед пріоритетних завдань керівництва атомної станції — матеріально-технічне забезпечення пожежно-рятувального загону, який опікується пожежною безпекою об'єктів ХАЕС та населених пунктів, які знаходяться поруч зі стратегічним підприємством.

«Ми всі, як єдиний фронт, будемо стояти на сторожі та охороні нашої держави, — підкреслив керівник енергопідприємства, — перемога буде за нами!»

Фото Євгена Цибульського

ДОГЛЯДАЧКА СПОРТИВНОЇ СЛАВИ НЕТИШИНА

«Пенсійну» цифру на життєвому календарі цієї завжди усміхненої привітної активної жінки мені уявити складно. Це якесь непорозуміння. Галина Василівна Бортова (дівоче прізвище) – поза віковими рамками, ніби за теорією Ейнштейна відправилась у швидкоплинну подорож світом і час від часу навідується у цю дійсність, аби оцінити результати діяльності цілого покоління людей, з якими пересікалась у житті і яких обійшла на дистанції. Вона легкоатлетка, відтак, випереджати суперників для неї норма. Норматив кандидата у майстри спорту СРСР виконала у часи, коли легка атлетика вважалась королевою спорту, а її прихильників був леґіон. Особистими вищими досягненнями вважає перемоги та призові місця на першостях України, III місце у півфіналі Кубка СРСР з легкої атлетики серед дорослих, численні перемоги на республіканських та всесоюзних першостях спортивних товариств «Локомотив» та «Буревісник».

У 1980 році вступила на факультет фізвиховання Сімферопольського державного університету, після закінчення якого попрацювала рік у Джанкої, а у вересні 1985 року приїхала до Нетішина. Вчителювала у середній школі №2. З 18 лютого 1988 року призначається методистом, згодом завучем, очільником колективу нинішньої КДЮСШ ППО ХАЕС. Керівну роботу постійно доповнювала сумлінною викладацькою діяльністю у групах.

На її пам'яті перші кроки школи, коли тренувальний процес юних та дорослих спортсменів проходив на шостому поверсі гуртожитку №6. Галина Василівна методично, послідовно і скрупульозно відслідковує «біографічні дані» кожного культивованого у Нетішині виду спорту. Запитайте хто, коли і де виконав норматив майстра спорту, як йшов до нього, – отримаєте вичерпну відповідь. І вона робить все можливе, аби не лише звітність, але й тренувальний процес в секціях проходив якомога краще. Це її посадові обов'язки заступника директора КДЮСШ первинної профспілкової організації ХАЕС.

Вона знає про вихованців подробиці, які довіряють лише найближчим людям. Г.В.Бабаєва бере безпосередню активну участь в організації та проведенні змагань міського та обласного рівнів, постійно сприяє забезпеченню участі спортсменів КДЮСШ у різноманітних міських, обласних, всеукраїнських та міжнародних заходах. До обов'язків ставиться творчо і від-

повідально. Її працю в школі відзначено грамотами: Державного комітету з фізичної культури і спорту (1998 р.), Центральної ради ФСТ «Україна» (1999 р.), рядом грамот Президії ЦК Атомпрофспілки, обласного управління у справах сім'ї, молоді та спорту, міських голів Нетішина. До того ж вона удостоєна найзначимішої спортивної відзнаки Хмельницької АЕС – «Лицар спорту».

За час роботи Галини Василівни в КДЮСШ виховані призери та переможці чемпіонатів України, європейських та світових першостей з боротьби самбо, фехтування, боксу, легкої атлетики, пауерліфтингу, плавання та інших видів спорту. Найгучніше досягнення – Олімпійське золото Пекіна фехтувальниці Ольги Жовнір та Галини Пундик, срібло Ріо-де-Жанейро Аліни Комащук, шосте місце на біговій доріжці Олімпіади у Токіо Вікторії Ткачук. Звичайно ж, не Галина Василівна підготувала цих видатних спортсменок, і лаври наставника переможниць не звалились на її голову. Проте, кожен працівник КДЮСШ знає, скільки зусиль докладається адміністрацією, аби тренувальний процес проходив без зривів, тому мають право вважати Г.В.Бабаєву співпричетною до успіхів вихованців.

У 2004 році Нетішинська КДЮСШ ППО ХАЕС стає кращою в Хмельницькій області, а згодом постійно потрапляє до десятків кращих шкіл спортивного товариства профспілок «Україна». В 2010 році школа посіла друге місце у Всеукраїнському огляді-конкурсі на кращу постановку роботи в спортивних школах ФСТ «Україна». У 2009 році за підсумками Всеукраїнського огляду-конкурсу з розвитку олімпійських видів спорту, який відбувся за ініціативою Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту, Нетішинська КДЮСШ ППО ХАЕС посіла третє місце, а у 2011 році стала кращою серед всіх спортивних шкіл України. За роки, що минули перед очима Галини Бабаєвої, в спортивній школі підготовле-

но дев'ять заслужених майстрів спорту України, 12 майстрів спорту України міжнародного класу, понад 70 майстрів спорту України. Провідні спортсмени школи постійно входять до складу збірних команд України з боротьби самбо, фехтування, боксу, легкої атлетики, пауерліфтингу, плавання, волейболу. На офіційних змаганнях світового і європейського рівня здобуто понад 150 медалей різного ґатунку. П'ятеро вихованців КДЮСШ ставали учасниками чотирьох Олімпійських ігор поспіль. Крім Г. Пундик та О. Жовнір це майстри спорту міжнародного класу Дарія Недашковська та Вікторія Ткачук, заслужені майстри спорту Олег Штурбабін, Дмитро Бойко, Аліна Комащук. Чемпіонів світу та Європи Юрія Пилипчака, Руслана Задворного, Дмитра Бабійчука, Івана Васильчука, Олену та Оксану Дмитруків, Ярослава Давидчука з Нетішина знають у різних кутках планети. Колишні працівники і вихованці КДЮСШ тренують збірні України та зарубіжних держав.

А вона незмінно на організаційному містечку, опікується вихованцями і їх вихователями, туре спортивну стежку майбутнім зіркам спорту. І справа ця благородна.

Віктор Гусаров

На знімку: Галина Бабаєва (друга зліва) у колі видатних спортсменів та тренерів Нетішина

ЖАГА БОРотьБИ І ПЕРЕМОГ

Під час благодійного турніру з футболу «Кубок ХАЕС-2022» зібрано понад 65 тисяч гривень на потреби Збройних сил України.

Протягом трьох тижнів у місті атомників тривали футбольні баталії, у яких взяли участь професіонали й аматори різних вікових категорій. За результатами турніру перемогу здобули футболісти енергоремонтного підрозділу Хмельницької АЕС.

Отже, переможці переграли команду КДЮСШ-2 з рахунком 10:0, перемогли «Діди та правнуки» – 2:1, здолали «Енергетик» і «Siti» – 3:2 та 3:1, розгромили «Patriot» – 9:1, а в заключних матчах не залишили шансів «КДЮСШ-1» – 7:0, та святкували перемогу над «Альянсом» – 5:2. Відтак капітан команди Олександр Чутченко по праву прийняв з рук генерального директора ХАЕС Андрія Козюри кубок. Очільник енергопідприємства наголосив, що кожен захід, організований Хмельницькою АЕС, проводиться з метою збору коштів для ЗСУ, сприяє об'єднанню громади задля перемоги над зовнішнім ворогом.

Видовищну гру продемонстрували футболісти команди «Діди та правнуки». Лише у очному поєдинку з триумфатором турніру вони поступились одним м'ячем – 1:2. Решту поєдинків «діди» завершили на свою користь: 4:2 з «Patriot», 7:1 з «Siti», 7:2 з «Альянсом», 15:1 з «КДЮСШ-2», 5:2 з «Енергетиком» і 5:1 з «КДЮСШ-1». Два гравці команди номіновані окремими нагородами: «найкращий гол турніру» у виконанні Олексія Міхая та «кращим воротарем» визнано Павла Міщенко.

Трійку призерів замикає команда «Енергетик». Цей колектив хоча й не став триумфатором, проте відзначився надзвичайною результативністю. Зокрема вони обіграли команди «КДЮСШ-1» з рахунком 9:1, «КДЮСШ-2» – 22:0, «Siti» – 11:0, «Patriot» – 9:0. Відтак, «кращий бомбардир турніру» Богдан Покойовий особисто провів у ворота суперників 20 м'ячів. У номінації кращий гравець заслужено названо Дмитра Гаврилюка.

Команда «КДЮСШ-1» відзначена у номінації «Бойовий дух та жага до перемоги», а «За мужність та проявлену стійкість» – команда «КДЮСШ-2».

Головний суддя Юрій Тюпкін, організатори турніру Дмитро Кравчук, Євген Стасюк, Михайло Свачій, Сергій Рабченко, Роман Форсюк, Іван Стукало, Зінаїда Количева, Світлана Лукашук, Тетяна Мельник, Сергій Цимбаліст, Денис Красовський та ряд інших активістів відзначені грамотами та подяками. Головний підсумок змагань – здорова конкуренція, жага і радість перемоги. Зібрані в ході турніру 65100 гривень благодійних коштів спрямовані на допомогу Збройним Силам України.

Петро Шелепало

Фото Євгена Цибульського

ВИБІГЛИ НА П'ЄДЕСТАЛ

Турнір на підтримку Збройних Сил України «Наближасмо Перемогу разом» відбувся у Івано-Франківську. Серед дорослих атлетів проведено виставкові забіги, також змагалися і ветерани. Головними ж дієвими особами були юнаки та юніори з різних куточків України.

Серед 200 учасників з 13 областей держави на п'єдестал пошани піднялися троє вихованців КДЮСШ ППО ХАЕС, які тренуються у заслуженого тренера України Олександра Краснова.

ПІДКОРЕНИЙ М'ЯЧ

В Острозі на кортах Національного університету «Острозька академія» (НаУОА) проведено відкритий міжобласний благодійний профорієнтаційний турнір із паркового волейболу «Разом до перемоги». Спортсмени не тільки змагалися, але й збирали кошти для Збройних Сил України.

Директор спорткомплексу НаУОА Валерій Ящук зазначив, що Україна переживає важкий час. Тому турнір є не розважальним, а способом фізичної підготовки до оборони нашої Батьківщини. З цією метою проводиться збір коштів для допомоги ЗСУ.

За перемогу змагалося 8 команд: «Поліція» (Острог), «ХАЕС» (Нетішин), «Орлики» (Острог), «Зірки», «Кросворд» (КДЮСШ Нетішина), «Академія», «Оженин» (Острозька громада), «Копитків» (Здолбунівська грома-

да). Шляхом жеребкуванням їх було розділено на дві підгрупи. Після кількох годинних напружених ігор визначилися переможець і призери турніру. Перше місце виборота досвідчена команда «ХАЕС». У минулому її гравці змагалися у II лізі України (склад переможців такий: Дмитро Олійник, Олександр Чернюк, Володимир Березський, Іван Маркевич). У головному фіналі енергетики переграли своїх молодших земляків «Кросворд» (склад наступний: Назар Клебан, Іван Гуменюк, Федір Лозюк і Захар Климчук). Третє місце посіли «Орлики» (Іван Гурій, Назар Власюк, Антон Конончук, Дмитро Бережнюк). В ході турніру зібрано 4200 гривень. Їх передадуть на потреби ЗСУ.

Іван Павлів

ПОВНЕННЯ
З 13 по 20 липня 2022 року в акушерському відділенні Нетішина народилося 4 немовлят: 3 хлопчики і 1 дівчинка. Всі немовлята цього разу – нетішинці. Мамою найбільшої новонародженої дитини стала нетішинка Ольга Василівна Вертелецька.
Дані на 9 годину 20 липня 2022 року.

Ії синочок народився вагою 4070 грамів при зрості 55 сантиметрів. Щиро вітаємо батьків з поповненням у сім'ї.
Дані на 9 годину 20 липня 2022 року.

Перспектива

Розповсюджується безкоштовно
Засновник - адміністрація
і трудовий колектив
Хмельницької атомної
електростанції

30100, Хмельницька обл., м.Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція.
Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; khnpp.atom.gov.ua

Зам. 1643. Тираж 1000 екз. Обсяг 1 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС. Віддруковано у видавництві «А-Прінт», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28, тел. 52-27-37. Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.

Головний редактор В.П. Гусаров, тел.: 6-37-84
E-mail: gusarov.viktor@khnpa.atom.gov.ua